

Formanden (Krabbe): Hermed er det Afsnit, der var sat under Forhandling, tilendebragt.

Ved Folketingsmanden for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) er der indbragt et Andragende fra en Fisser i Bransnæs, angaaende forskellige Punkter i Fisseriloven. Dette Andragende vil blive overgivet til Udvalget for Andragender.

Næste Møde vil blive afholdt i Morgen Middag Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

Fortsettelse af anden Behandling af:

Forslag til Lov om Hærens Ordning. (Lovforslag Nr. 10).

Mødet hævet Kl. 6 $\frac{1}{4}$.

Tre og halvtredstindstyvende Møde.

Onsdagen den 1ste Marts, Kl. 1.

Sekretæren, Bønsløkke, oplæste Protokollen for forrige Møde, som derefter blev understrevet.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af anden Behandling af: „Forslag til Lov om Hærens Ordning“.

Lovforslagets §§ 7—17 (se Tillæg A, Sp. 1107—14) med de af Udvalgets Flertal dertil stillede Ændringsforslag under Nr. 10—39 (se Tillæg B, Sp. 199—202) og de af Mindretallet stillede Ændringsforslag under Nr. 3—24 (se Tillæg B, Sp. 219—22) begge indbefattede, fattes under Forhandling.

Ordføreren (Bojsen): Det Afsnit, vi igaar forhandlede, indbefattede de Hovedpunkter, hvorom der naturlig har maattet være størst Uenighed, idet det dreiede sig om selve Stykken af Liniehæren, og jeg skal nu ikke komme tilbage til den Strid, som derom er ført. Det nu foreliggende Afsnit adskiller sig fra det første derved, at der

til en vis Grad kan siges om det, at Uenigheden her ikke er saa stærkt fremtrædende, som den var med Hensyn til det første. Det omfatter nemlig Spørgsmaalene om Mandskabets Udskrivning, Indkaldelse og Uddannelse. Med Hensyn til § 7, der handler om Mandskabets Udskrivning, er der ikke nogen væsentlig Uenighed i Udvalget. De Tal, som her ere foreslaaede af Krigsministeren, har man ogsaa i det Væsentlige lagt til Grund for de Beregninger, der ere opstillede af Udvalget. Det maa imidlertid forbeholdes, at enkelte af disse Tal mulig kunne trænge til nogen Modifikation i Overensstemmelse med de øvrige navnlig af Udvalgets Flertal fremsatte Forslag, og jeg har allerede igaar tilladt mig at gjøre opmærksom paa, at dette maaske kunde blive Tilfældet med Udskrivningen til Rytteriet. Imidlertid er der under § 7 et Punkt, med Hensyn til hvilket Udvalget er enigt om at foreslaa en Forandring; det er et af de saa Punkter, hvorom der er opnaaet Enighed i Udvalget. Det gaar ud paa ikke at tiltræde Krigsministerens Forslag om at udtage Mandskab til Traintjenesten og Hestepasningstjenesten af det til den egentlige Krigstjeneste udfærdigede værnepligtige Mandskab. Man tror ikke, at det paa den ene Side vil være fornødent at gjøre en saadan Anvendelse af det egenlige krigsdygtige Mandskab, og paa den anden Side vilde man anse det for noget betænkeligt, om man kom ind paa videregaaende fritagelser for Indkaldelse af Militærarbejdere, idet man derved vil styrke den Fristelse, som der fra flere Sider vil være til ved Sesssionerne at søge at opnaa Udskrivning som Militærarbejder. At sætte en større Præmie paa noget Saaadant tør man ikke tiltræde. Der er for Diebliffet et saa stort Antal Militærarbejdere, der udskrives ved de aarlige Sesssioner, at der ingen Betænkelighed kan være med Hensyn til Antallet, idet de seneste Resultater af Udskrivningen udvise, at der som Militærarbejdere aarlig udskrives cirka 12 pCt. af det hele ved Sesssionerne behandlede Mandskab, hvilket udgjør 2 à 3,000 Mand. Men det er langt fra, at Krigstjenesten kan gjøre Brug af et saa stort Antal. Der vil jo, selv om Udvalgets Forslag bliver vedtaget, alligevel blive et meget betydeligt Overflud tilbage af Militærarbejdere, der ikke blive indkaldte til nogen Tjeneste, men at gjøre Antallet endnu større, tør man ikke gaa ind paa. De øvrige af Flertallets Ændringsforslag til § 7 knytte sig til Flertallets øvrige Ændringer. Jeg skal saaledes nævne, at det jo er en Selvsølge, at, naar man gaar ind paa den Omordning af Gardekorpsen, som er bragt i Forslag, vil Udskrivning af egentlig værnepligtigt Mandskab til Garden derved falde bort. — Hvad § 8 angaar, da indeholder den som Hovedgrundsetning, at alt det aarlig udfærdigede Mandskab indkaldes til Uddannelse. I hvad jeg her alt har yttret angaaende Militærarbejdernes Forhold, ligger det klart for, at der ingen Tilbøjelighed er i Ud-